

Zaak 2020-149

Datum uitspraak: 11 november 2020

Uitspraak van het College van beroep voor de examens inzake het geding tussen:

appellante,

en

de Commissie voor de examens van de Open Universiteit casu quo de Examenkamer, gevestigd te Heerlen, verweerders.

I. PROCESVERLOOP

1. Bij brief d.d. 29 juli 2020 is namens de Commissie voor de examens aan appellante medegedeeld dat haar vrijstellingsverzoek ten behoeve van de wo-bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid werd afgewezen.
2. Appellante heeft hiertegen beroep ingesteld bij brief d.d. 24 augustus 2020, welke door het College van beroep voor de examens (College) werd ontvangen op 26 augustus 2020.
3. Verweerders en appellante zijn niet gekomen tot een minnelijke schikking. Appellante heeft per e-mail d.d. 13 september 2020 aangegeven haar beroep te willen doorzetten.
4. Verweerders hebben een verweerschrift met de daarbij behorende bijlagen overgelegd.
5. Het College heeft het beroep van appellant behandeld in een openbare zitting op 11 november 2020 te Heerlen. Partijen is (wegens COVID-19) de mogelijkheid geboden om virtueel deel te nemen aan de hoorzitting. Appellante heeft virtueel deelgenomen aan de hoorzitting. Namens verweerders hebben mevrouw mr. M.F.R.H. Ruijschop, ambtelijk secretaris Commissie voor de examens en mevrouw mr. A.H.E.C. Jordaans, lid van de Examenkamer Rechtswetenschappen virtueel deelgenomen aan de hoorzitting.

II. MOTIVERING

1. Uit het verhandelde ter zitting en uit hetgeen door partijen in de overgelegde stukken naar voren is gebracht, is voor het College het volgende komen vast te staan.
2. Het beroep richt zich tegen de afwijzende vrijstellingsbeschikking ten behoeve van de wo-bacheloropleiding Rechtsgeleerdheid.
3. Appellante stelt dat zij op grond van haar Duitse diploma van de opleiding aan de Filmakademie Baden-Württemberg in aanmerking dient te komen voor vrijstelling van de vrije ruimte.
4. Appellante voert aan dat de door haar gevolgde opleiding 'Filmmusik und Sounddesign' qua niveau gelijkwaardig is aan een in Nederland gevolgde Hbo-opleiding. Zij betoogt dat de Filmakademie Baden-Württemberg een academie is, dat deze behoort tot het tertiair onderwijs en dat deze wordt aangemerkt als een hogere beroepsopleiding. Appellante verwijst daarbij naar een vonnis van de administratieve Rechtbank Stuttgart van 24 april 2012 (911 K 3317/11).
5. Appellante bevestigt dat de opleiding 'Filmmusik und Sounddesign' en de Filmakademie Baden-Württemberg als instelling niet voorkomen in het overzicht van het Hochschulkompass. Volgens het Nuffic zijn hier alle in Duitsland erkende onderwijsinstellingen opgenomen. Appellante betoogt dat het

- Hochschulkompass in het leven werd geroepen door een vrijwillige vereniging, waarbij inschrijving in het Hochschulkompass geschiedt op basis van vrijwilligheid. Appellante betoogt dat Hochschulkompass vooral een oriënterende website is, die wordt gebruikt bij het maken van een studiekeuze. Appellante betoogt dat de Hochschulen Liste een overzicht bevat van de stedelijke universiteiten alsook de gelijkgestelde hogescholen en academies. Voorts verwijst appellante naar de website van het 'Ministerium für Bildung, Wissenschaft und Kunst' van Baden-Württemberg (het verantwoordelijke ministerie van de deelstaat), waar de opleiding vermeld wordt. Ter aanvulling verwijst appellante naar de toelatingseisen die gelden voor de Filmakademie.
6. In algemene zin betoogt appellante dat de Commissie voor de examens c.q. de Examenkamer conform de procedure, wanneer het een buitenlands diploma betreft, advies vraagt aan het Nuffic. Appellante betoogt dat dit slechts een advies betreft en dat het de Commissie vrijstaat om van dit advies af te wijken. Daarnaast betoogt appellante dat het ontbreken van een Nuffic-advies niet gelijkstaat aan een afwijzing.
 7. Verweerders betogen dat de Commissie onder verwijzing naar artikel 3.2.2. tweede lid van het Examenreglement vrijstelling verleent op basis van de mate van overeenstemming naar inhoud, omvang en niveau. Voor buitenlandse opleidingen kan informatie omtrent het niveau van de opleiding worden opgevraagd bij het Nuffic. Het Nuffic is volgens verweerders de aangewezen instantie om een adviesvraag bij in te dienen.
 8. Verweerders betogen dat het Nuffic de door appellante gevolgde opleiding bij genoemde instelling niet kan vinden in het Hochschulkompass, waarin volgens het Nuffic alle erkende hoger onderwijsinstellingen van Duitsland zijn opgenomen. Wegens het ontbreken van een vermelding in Hochschulkompass kan het Nuffic geen waardering uitbrengen. Op basis van deze informatie werd het vrijstellingsverzoek van appellante door verweerders afgewezen. Verweerders zien geen mogelijkheid en reden zelf nader onderzoek te doen naar het niveau van de opleiding.
 9. Onder verwijzing naar het Centraal kader Cve 2020-2021 onder VII. 'Buitenlandse opleiding' wordt een verzoek om vrijstelling op basis van een getuigschrift van een buitenlandse opleiding pas in behandeling genomen nadat het Nuffic-traject gevolgd is, tenzij een gelijk traject al voor een andere student doorlopen is, en er op grond van deze verklaring geen bezwaar is om het verzoek tot toelating in behandeling te nemen.
 10. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61 lid 2 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
 11. Met betrekking tot het verzoek inzake de vrijstelling binnen de wo-bachelor Rechtsgeleerdheid van de Open Universiteit overweegt het College dat uit artikel 3.2.2 tweede lid van het Examenreglement volgt dat de Commissie informatie kan opvragen bij het Nuffic. Het College overweegt dat hieruit volgt dat de Open Universiteit bij het Nuffic een advies aanvraag kan indienen over de waardering van een in het buitenland behaald diploma, maar dat neemt niet weg dat de Open Universiteit zelf bepaalt of een student toegelaten kan worden. Hierover merkt het College, onder verwijzing naar de schriftelijke reactie van het Nuffic, op dat het hier slechts een advies betreft zonder dat een inhoudelijke beoordeling van het niveau van de gevolgde opleiding heeft plaatsgevonden. Wel kunnen verweerders worden gevolgd in hun standpunt dat het Nuffic in Nederland de aangewezen instantie is om advies aan te vragen. Ook acht het College het uitgangspunt dat het Nuffic-advies in beginsel wordt gevolgd redelijk, maar het blijft de verantwoordelijkheid van de Commissie om een verzoek om vrijstelling zorgvuldig te behandelen, zich van de deugdelijkheid van het uitgebrachte advies te vergewissen en een eventuele afwijzing draagkrachtig te motiveren.
 12. Voorts overweegt het College dat het Nuffic betoogt dat het geen waardering kan uitbrengen. Hiermee is niet gegeven dat de door appellante gevolgde opleiding niet het niveau van een HBO-opleiding heeft, aldus het College.
 13. Het College overweegt dat appellante in haar beroepschrift uitvoerig heeft betoogd waarom de door haar gevolgde opleiding dient te worden aangemerkt als (vergelijkbaar met) een hoger beroepsopleiding, waarbij zij o.a. heeft verwezen naar rechtspraak, de Hochschulen Liste en de website van het ministerie van de verantwoordelijke deelstaat.
 14. Met de gegeven inhoudelijke reacties van de kant van verweerders in deze procedure acht het College dat verweerders onvoldoende hebben onderzocht en ondeugdelijk hebben gemotiveerd waarom appellante niet in aanmerking komt voor vrijstelling. Het College overweegt daarbij dat het vrijstellingsverzoek betrekking heeft op een in Duitsland gevolgde opleiding. Voorts overweegt het College dat appellante verweerders uitvoerig heeft gewezen op betrekkelijk eenvoudig te vinden

informatie waarbij verweerders hebben nagelaten deze informatie te laten meewegen in hun oordeel.

15. Het bovenstaande leidt dan ook tot de conclusie dat het beroep gegrond is. Verweerders dienen een nieuwe beslissing te nemen op het vrijstellingsverzoek op basis van nader onderzoek, al dan niet op basis van nader advies van Nuffic, naar het niveau van de in Duitsland gevolgde opleiding, waarbij zij de door appellante aangedragen informatie dienen te betrekken.

III. BESLISSING

Gelet op artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek beslist het College als volgt.

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt het besluit van verweerders d.d. 29 juli 2020. Het College draagt verweerders op binnen zes weken na de datum van (toezending van) deze uitspraak een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

Aldus gedaan door mr. Th.M. Schelfhout, voorzitter en dr. ir. H.L. Jonker en drs. M.L.A. Hertsig LLB, leden, in tegenwoordigheid van S.E.M. van der Westen LLB, secretaris, op 11 november 2020.

w.g. de secretaris,

w.g. de voorzitter,

S.E.M. van der Westen LLB

mr. Th.M. Schelfhout

voor eensluidend afschrift,

S.E.M. van der Westen LLB

Tegen een besluit van het College van beroep voor de examens kan door een betrokkene binnen zes weken na verzending van dat besluit beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het hoger onderwijs (artikel 7.66 WHW), Postbus 16137, 2500 BC Den Haag